

[Hendriksen.]

ganske enig med det ærede Medlem i saa Henseende, og det har heller ikke været vort Ønske at søge at vinde nogen politisk Fordel ved at gåa med til dette Forslag.

For lidt siden gik det ærede Medlem saa langt tilbage i Tiden som til Bismarcks og citerede Bismarcks Lov af 1869. Men den Sammenligning, det ærede Medlem drog mellem denne Lov og det foreliggende Lovforslag, halter i allerhøjeste Grad. Det ærede Medlem kunde akkurat lige saa godt have draget en Sammenligning mellem Lovforslaget og det, der sker nu i Aaret 1929 i Spanien, hvor Primo de Rivera truer Barcelonas Arbejdere med, at hvis de ikke vil arbejde for den Løn, som man vil give dem, og som Staten mener er rimelig, vil de blive deporteret til det indre af Landet og brugt til Strafarbejde. Det ærede Medlem kunde med akkurat lige saa megen eller liden Føje have sammenlignet den Lovgivning, vi her ønsker, med disse Forhold i Spanien, som han kan sammenligne den med Bismarcks Lov af 1869.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har vedblivende det Indtryk, at man kan komme i Tugthuset efter denne Lov. Jeg har ved adskillige Lejligheder forsøgt at retlede det ærede Medlem i saa Henseende. Jeg har ogsaa under Sagens anden Behandling meddelt det ærede Medlem, at det var fuldkommen umuligt efter dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, at faa livsvarigt Fængsel, som det ærede Medlem mener man kan faa. Man kan ikke faa mere end højst to Aars Fængsel, da der kun er Tale om simpelt Fængsel. I saa Henseende er Sagen ganske klar.

Yderligere sagde det ærede Medlem i sit Indlæg, at Konflikternes Antal var blevet mindre i de senere Aar, og det er rigtigt, men det, der har den store Betydning i den Henseende, og derom oplyste det ærede Medlem intet, er de tabte Arbejdsdages Antal. Det er det afgørende og ikke Konflikternes Antal, thi Konflikter kan være faa, men store og derigennem medføre saa stort Tab af Arbejdsdage, at det, der vindes ved, at Konflikternes Antal er mindre, er i allerhøjeste Grad illusorisk.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Tilfældet Jægerspris, der har været forelagt i Udvalget. Jeg vil herom sige, at hvis det Lovforslag, der nu er under Debat, var vedtaget, havde der efter min Mening sikkert kunnet ydes den paagældende Kone fuld Beskyttelse. Derfor kan dette Tilfælde slet ikke tages til Indtægt for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Standpunkt, tværtimod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen forsøgte ikke selv at fremsætte noget Forsvar for den Paastand, han tidligere har fremsat om, at Lovforslaget er grundlovsstridigt; han nøjedes med at henvise til, hvad „Aalborg Amtstidende“ havde skrevet derom — jeg troede ellers ikke, det var derfra, Socialdemokratiet høstede Visdom —, men det ærede Medlem forsøgte ikke selv at bevise, at det var grundlovsstridigt, og siger nu ogsaa her fra Tingets Talerstol, at det vel ikke officielt kunde være grundlovsstridigt, thi i saa Fald vilde han ikke mene, at den højtærede Formand vilde have tilladt Behandlingen af det. Jeg synes, det ærede Medlem skulde føre Beviset for, at det er grundlovsstridigt, som han paastaar det er.

Det var naturligvis en meget morsom Historie, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fortalte om, hvad der kunde ske i en Sporvogn; men det har ikke nogen rigtig Relation til det Forslag, der her behandles, for det er jo ogsaa i Øjeblikket strafbart at true andre Mennesker. Man maa heller ikke nu true andre, saa det medfører Tab for de paagældende. Hvis man truer et Menneske i en Sporvogn, og vedkommende springer af for at flygte for den paagældende og derved maaske brækker Benet, er det ogsaa nu strafbart, saa der er ingen Grund for det ærede Medlem til at fremsætte de Eksempler, det ærede Medlem fremsatte, thi de betyder intet som helst i saa Henseende.

Jeg skal med disse Ord anbefale ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

P. Munch: Under de mangfoldige Forhandlinger, vi nu efterhaanden har haft om dette Lovforslag, har vi, hver Gang der var Anledning til det, understreget, at vi for vort Vedkommende anser det for paa krævet; endogsaa særdeles paa krævet, at der tilvejebringes en Lovgivning, som bidrager til at klare Spørgsmaalet om Forholdet mellem Samfundet, Organisationerne og de enkelte Individuer. Det er utvivlsomt, at der i de sidste Aartier paa dette Omraade er foregaaet en Udvikling, som vor Lovgivning ikke er tilpasset til, baade med Hensyn til selve de store Sammenslutninger og ogsaa med Hensyn til Virksomheder af den Art, som man plejer at betegne med Ordene Karteller og Truster; men vi har tillige maattet understrege, at en saadan Lovgivning kræver en omhyggelig Forberedelse, og at en saadan Forberedelse ikke har fundet Sted under den nuværende